

عنوان مقاله:

نگاهی به خاطره نویسی و مقایسه آن با زندگی نامه و سفرنامه

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 3، شماره 8 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

محمدرضا ایروانی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

تحقیق و پژوهش درباره خاطره نویسی و خاطره نگاشته ها، از نظر ویژگی های ادبی در این آثار، به معیارهای ادب شناختی در ادبیات تاریخی مربوط می شود. زبان و آرایه های ادبی در خاطره نگاشته ها، آنها را به سمت یک اثر ادبی سوق می دهد. ازسوی دیگر، خاطرات یکی از منابع کشف حقایق تاریخی است؛ یعنی ویژگی های ادبی و تاریخی را با هم دارد. از این رو، خاطره نویسی، گونه مستقلی از ادبیات تاریخی به شمار می آید که باعث تقویت و گسترش انواع ادبی در زبان فارسی شده است. رابطه زندگی نامه و خاطره نگاشته و همچنین رابطه سفرنامه و خاطره نگاشته، رابطه عموم و خصوص است. در ادبیات فارسی اگر نویسنده خاطرات و زندگی نامه ها ذوق ادبی داشته باشد، اثر او به صورت یک نوع ادبی مستقل درمی آید که شایسته توجه است، مانند کتاب شرح زندگی من اثر عبدالله مستوفی. بیشتر خاطره نگاشته ها به زبانی ساده، روان و تا حدودی خودمانی و نزدیک به زبان محاوره نوشته شده اند. متأسفانه هیچ گونه قانون و معیار و چارچوب معینی برای نگارش خاطرات وجود ندارد و این مساله کار سنجش و ارزیابی آنها را مشکل کرده است.

کلمات کلیدی:

خاطره نویسی، زندگی نامه نویسی، سفرنامه، ادبیات معاصر، ادبیات تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/852977>

